

Kitab Daniel - Nomer Satus Telung Puluh Loro

Mbabar Wigati Pralambang Kenabian saka Ujian Kapindho: Ngertos Citra Kéwan Galak lan Mangsaning Panyegelan tumrap 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-12

Ing artikel-artikel sadurungé kita wis ngginakaké wektu kanggo ngenali ciri-ciri kenabian saka ujian kapindho ing antarané telung ujian sing diwakili déning telung malaékat. Saben malaékat makili sawijining ujian tartamtu, lan ujian kapindho diwakili minangka ujian visual. Kita wis ngenali katelu malaékat mau, lan ujiané siji-sijiné uga diidentifikasi ing Daniel pasal siji, ing ngendi ujian kapindho saka telung ujian mau dhedhasar marang penampilané Daniel lan telung wong pinunjul sawisé padha mangan panganan vegetarian, tinimbang panganan Babilon. Ciri liyané saka ujian kapindho iku yèn asring diwakili déning sawijining gambaran ngenani gabungan Greja lan Nagara.

Katelu malaékat mau lan saben-saben pacobané kacethakaké ana ing ambruké Babelé Nimrod ing Purwaning Dumadi bab sewelas. Katelu pacoban mau ing kono dipralambangaké déning kaping teluné ukara “ayo” kang katulis ing ayat telu, papat, lan pitu. Ukara “ayo” kang kapindho, ing ayat papat, nandhani pacobané malaékat kang kapindho.

Lan wong-wong mau padha ngandika, “Ayo, kita padha ngadegaké kutha lan menara kanggo awaké dhéwé, kang pucaké bisa tekan ing langit; lan supaya kita ngluhuraké jeneng kanggo awaké dhéwé, aja nganti kita kabuyaraké ana ing salumahing bumi kabèh.” Purwaning Dumadi 11:4.

Sawijining kutha nglambangake sawijining nagara, lan sawijining menara nglambangake sawijining pasamuwan. Wong-wong mau uga ngarep-arep watak tartamtu, kaya kang katuduhake ing pepenginané kanggo nggawé jeneng tumrap awaké dhéwé. Ing pacoban kapindho, watak asring kawedhar, lan iku kawedhar kanthi pepadhaning mungsuhing watak kang sabalikané, kaya kang katuduhake déning Kain lan Habel, para prawan kang wicaksana lan kang bodho, utawa ing pacoban kapindhoné Daniel lumantar bedaning panampakan lahiriah antarané wong-wong kang mangan panganané Babil, mbandhingaké karo wong-wong kang mangan tetuwuhan.

Kawula nyuwun, mugi para abdi Paduka dipun coba sapuluh dinten; lan mugi dipun paringi kacang-kacangan kangge dipun pangan, sarta toya kangge dipun unjuk. Sasampunipun mekaten, mugi pasuryan kawula dipun tingali wonten ing ngarsa Paduka, mekaten ugi pasuryaning para putra ingkang nedha bagéyan saking dhaharanipun ratu; lan kados pundi ingkang Paduka tingali, mekatena Paduka tumindak dhateng para abdi Paduka. Mila piyambakipun sarujuk kaliyan tiyang-tiyang mau ing prakawis punika, lan nyobi piyambakipun sapuluh dinten. Lan ing pungkasaning sapuluh dinten, pasuryanipun katitik langkung saé lan langkung kebak daging tinimbang sadaya para

putra ingkang nedha bagéyan saking dhaharanipun ratu. Daniel 2:12–15.

Ing sajarah Millerite, ujianing malaékat kapindho mratelakaké rong golongan para panyembah. Golongan kang ora lulus ing ujian iku banjur dadi para putri Roma, déné golongan sijiné yaiku para setya kang tetep nuruti pepadhang kang saya maju. Para putri Roma nggambarake tatanan profetik saka biyungé, lan biyung kang banjur dadi biyungé para putri iku katandhani minangka biyungé para sundel. Ing bab profetik, sundel iku pasamuwan kang mlebu ing sesambungan karo nagara, kaya dene gambarane kapapaan.

Malaékat kang kapisan saka telung malaékat ing Wahyu pasal patbelas ngandhut katelu ujian saka saben telung malaékat mau, kaya dene Daniel pasal siji. Ing Daniel rolas, tata cara pangujian telung tataran iku uga katuduhaké, mula tata cara pangujian telung tataran iku ana ing wiwitan lan uga ing pungkasaning kitab Daniel.

Akeh wong bakal kasucekake, lan diputihake, lan dicoba; nanging wong duraka bakal tumindak duraka; lan ora ana siji wae saka wong duraka kang bakal mangerti; nanging wong wicaksana bakal mangerti. Daniel 12:10.

Pacoban kapisan ing ayat rolas yaiku panyucèn kang dumadi ana ing plataran suci, ing ngendi cempé iku dipatèni lan pambeneran dipitramtaké marang wong dosa. Pacoban kapindho ing ayat rolas yaiku dadi putih, kang dilambangaké déning papan suci ing pasucèn, kang nglambangaké nalika panyucekan diparingaké marang wong pracaya. Tataran katelu yaiku diuji, kang nglambangaké pangadilan ing Papan Mahasuci, ing ngendi umaté Allah dipasègi, lan kamulyakaké kasampurnakaké. Rong golongan wong sing nyembah iku dilambangaké déning wong duraka kang ora mangertèni, lan wong wicaksana kang mangertèni.

Pacoban kapindho, kang kawewakili kaping pirang-pirang ana ing Sabda suci, nglambangake sawijining pacoban visual, ing ngendi ana loro golongan wong kang nyembah katuduhake kanthi cetha, lan paseduluran antarané Greja lan Negara dilambangake. Kang padha wigatine, salah sawijining ciri khas saka pacoban kapindho iku yèn pacoban iku ndhisiki pacoban katelu, lan pacoban katelu nggambarake pangadilan. Nanging ana sawijining cathetan wigati tumrap pangadilan ing pacoban katelu iku, awit saben saka telung pacoban iku nyakup sawijining pangadilan, nanging loro pacoban kang kapisan katetepake ana ing sawijining sajarah ing ngendi pangrembakan watak isih bisa kalakon. Pacoban katelu béda, awit iku sawijining pacoban lakmus kenabian, kang mung ngenali golongan wong kang nyembah endi sing wis kokdadèkaké nalika rong tahapan sadurungé ing prosès pacoban.

Ing mangsa pemateraian tumrap wong satus patang puluh papat ewu, kang kawiwitan tanggal 11 September 2001 lan rampung nalika hukum Minggu ditetepake ing Amérika Sarékat, ana telung ujian. Ujian kang kapisan kadadéan nalika malaékat tumurun tanggal 11 September 2001, lan salaras karo malaékat kang tumurun ing sajarah Millerit tanggal 11 Agustus 1840, mula ujian iku dadi ujian ngenani pangan. Ing Daniel pasal siji, ujian kang kapisan dumadi nalika Daniel netepaké ing sajroning atiné supaya ora mangan panganané

raja. Nalika Roh Suci tumurun ing baptisané Kristus lan Panjenengané banjur pasa patang puluh dina, ujiané kang kapisan yaiku ngenani pangan.

Ujian katelu lan pungkasan ing mangsa panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu yaiku angger-angger dina Minggu. Ing wektu iku, kabèh wong sing mangertèni tuntutan Sabat dina kapitu, nanging milih ngabekti ing dina srengéngé, bakal nampa tandha kéwan galak, lan padha bakal kasirnakaké kanggo selawas-lawase. Sawisé telung taun, ing Daniel pasal siji, Daniel lan telu wong utama mau digawa ing ngarsané Nebukadnézar (lambang angger-angger dina Minggu), supaya diadili bab latihané sajroning telung taun sadurungé. Nalika Sang Rama lan Sang Putra tumurun ing crita pambrontakan Nimrod ing “ayo” katelu, iku kanggo mbingungaké basané lan nyebaraké wong-wong mau menyang manca warna papan. Ujian katelu iku dadi ujian pamisah sing mesthi, kang misahaké golongan loro iku kanggo selawas-lawase.

Pasemon bab lalang lan pasemon babjala padha cetha mulang manawa ora ana mangsa nalika sakehe wong duraka bakal mratobat marang Gusti Allah. Gandum lan lalang padha tuwuh bebarengan nganti tekan mangsa panèn. Iwak sing becik lan sing ala padha katarik menyang pesisir bebarengan kanggo pamisahan kang pungkasan.

“Maneh, pasemon-pasemon iki mulang yèn ora ana mangsa sih karahayon sawisé paukuman. Nalika pakaryan Injil wis katuntasan, enggal banjur tumindak pamisahan antarané wong becik lan wong ala, lan wewatoning saben golongan katetepaké kanggo selawas-lawasé.” Christ’s Object Lessons, 123.

Wektu pemeteraian tumrap satus patang puluh papat ewu iku rampung nalika hukum Minggu sing bakal enggal teka, lan ing antarané ujian katelu iku lan ujian kapisan sing dumadi tanggal 11 September 2001, ujian kapindho ditibakaké marang Adventisme Laodikia. Ora ana “wektu coba sawisé pengadilan,” awit nalika iku pakaryan Injil wis kasampurnakaké tumrap satus patang puluh papat ewu.

Ibu White mulang ing sawetara panggonan bilih manawi kita boten lolos pacoban kapisan, mila kita boten saged lolos pacoban kapindho, lan tanpa kasil lolos pacoban kapindho kita badhé mratelakaken kagagalan kita ing pacoban kaping tiga, inggih punika pacoban litmus.

“Aku katuntun bali marang pawartaning rawuhipun Kristus ingkang kapisan. Yohanes kautus ing roh lan kakiyatanipun Elia kanggo nyawisaken margi tumrap Gusti Yesus. Wong-wong ingkang nampik paseksinipun Yohanes boten pikantuk paedah saking piwulangipun Gusti Yesus. Panentanganipun dhateng pekabaran ingkang mratelakaken rawuhipun ndadosaken wong-wong punika wonten ing papan ing ngendi wong-wong mau boten saged kanthi gampang nampi bukti ingkang paling kiyat bilih Panjenenganipun punika Sang Mesias. Sétan nuntun wong-wong ingkang nampik pekabaranipun Yohanes supados lumampah saya tebih malih, inggih punika nampik lan nyalib Kristus. Kanthi makaten, wong-wong punika ndadosaken dhirinipun piyambak wonten ing papan ing ngendi wong-wong mau boten saged nampi berkah ing dinten Pentakosta, ingkang mesthinipun badhé mucal dhateng wong-wong punika margi

mlebet ing pasucèn swarga. Kasilaking krobèké tabir Bait Allah nedahaken bilih kurban-kurban lan pranatan-pranatan Yahudi boten badhé katampi malih. Kurban Ageng sampun kaunjukaken lan sampun katampi, lan Roh Suci ingkang tumurun ing dinten Pentakosta ngusung pikiranipun para sakabat saking pasucèn kadonyan dhateng pasucèn swarga, papan ing pundi Gusti Yesus sampun mlebet lumantar rahipun piyambak, kanggo ngesokaken dhateng para sakabatipun paedah saking panebusanipun. Nanging tiyang-tiyang Yahudi katilar wonten ing pepeteng ingkang sampurna. Wong-wong punika kecalan sedaya pepadhang ingkang saged dipun gadhahi bab rancangan kaslametan, lan taksih pitados dhateng kurban-kurban lan pisungsungipun ingkang tanpa guna. Pasucèn swarga sampun nggentosi pasucèn kadonyan, nanging wong-wong punika boten mangertos bab ewah-ewahan punika. Mila saking punika, wong-wong mau boten saged pikantuk paedah saking pangantaranipun Kristus ing papan suci.

“Akeh wong nyawang kanthi rasa giris tumrap lakuning bangsa Yahudi nalika padha nampik lan nyalib Kristus; lan nalika padha maca sajarah panyiksa Panjenengane kang ngisin-isini, padha ngira yen dheweke tresna marang Panjenengane, lan mesthi ora bakal nyélaki Panjenengane kaya dene Petrus, utawa nyalib Panjenengane kaya dene bangsa Yahudi. Nanging Allah, kang maos ati sakehing wong, wis nggawa marang pangruwating bukti katresnan marang Gusti Yesus kang padha diakoni mau. Sakèhé swarga mirsani kanthi minat kang paling jero marang panarima pawarta malaekat kang kapisan. Nanging akeh wong kang ngaku tresna marang Gusti Yesus, lan kang netesaké eluh nalika maca carita bab salib, malah ngolok-olok kabar kabungahan bab rawuhipun. Tinimbang nampani pawarta iku kanthi kabungahan, padha nyatakaké manawa iku mung khayalan. Padha sengit marang wong-wong kang remen marang rawuhipun lan ngusir wong-wong mau saka pasamuwan-pasamuwan. Wong-wong kang nampik pawarta kang kapisan ora bisa oleh paedah saka pawarta kang kapindho; mangkono uga ora oleh paedah saka panguwuh tengah wengi, kang mesthiné nyawisaké wong-wong mau supaya lumebu bebarengan karo Gusti Yesus lumantar pracaya menyang papan kang Mahasuci ana ing papan suci swarga. Lan amarga padha nampik kaloro pawarta kang sadurungé, pangretené wus dadi peteng mangkono rupa saéngga ora bisa ndeleng pepadhang apa-apa ing pawarta malaekat kang katelu, kang nuduhaké dalan menyang papan kang Mahasuci. Aku weruh manawa kaya dene bangsa Yahudi nyalib Gusti Yesus, mangkono uga pasamuwan-pasamuwan nominal wis nyalib pawarta-pawarta iki, lan mulané padha ora duwé kawruh bab dalan menyang papan kang Mahasuci, lan padha ora bisa nampa paedah saka pangantaranipun Gusti Yesus ana ing kana. Kaya bangsa Yahudi, kang ngaturaké kurban-kurbané kang tanpa guna, mangkono uga padha nyaosaké pandongan-pandongané kang tanpa guna marang pérangan papan suci kang wis ditinggal Gusti Yesus; lan Iblis, kang rena marang kasasaran iku, njupuk watak agami, lan nuntun pikirané wong-wong kang ngaku Kristen iki marang awaké dhéwé, makarya nganggo kakuwatané, pratandha-pratandhané, lan kaélok-an-kaélok-an palsu, supaya ngencengaké wong-wong mau ana ing jeraté.” *Early Writings*, 259–261.

Manawa kita ora gelem nampa piweling kang dilambangaké déning 11 September 2001, mula mesthi kita bakal nampa hukum Minggu nalika iku tekan, manawa kita isih urip. Mangkono, pacoban ing ngendi kita netepaké nasib kita kang langgeng, lan pacoban kang kudu kita lampahi sadurungé kita disegel ing wektu hukum Minggu, yaiku pacoban kang kudu kita lampahi sadurungé masa kasempatan sih-rahmat katutup, iku pacoban kang kapindho, lan iku pacoban bab gambaré kéwan galak.

“Gusti sampun nedahaken dhateng kula kanthi cetha bilih reca kéwan mau badhé kabentuk sadèrèngipun mangsa sih-rahmat katutup; awit punika badhé dados ujian ageng tumrap umatipun Allah, ingkang lumantar punika nasib langgengipun badhé kaputusan. Pandhengan panjenengan mekaten campur-aduk kebak boten ajeg, saéngga namung sakedhik tiyang ingkang badhé kasasaraké.

“Ing Wahyu 13 prakara iki katuduhaké kanthi cetha; [Wahyu 13:11–17, dipunpetik].”

“Iki iku ujian kang kudu dialami dening umat Allah sadurunge padha dimeterakaké. Kabèh wong kang mbuktèkaké kasetyané marang Allah kanthi netepi angger-anggeré, lan nampik nampani sabat palsu, bakal ngadeg ana ing sangisoré panji-panji Pangeran Allah Yéhuwah, lan bakal nampa meterai Allah kang gesang. Wong-wong kang nyerahaké kayektèn kang asalé saka swarga lan nampani sabat dina Minggu, bakal nampa tandha kéwan mau.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Ujian kapindho ing wektu panyegelané satus patang puluh papat èwu iku minangka ujian visual kenabian. Ujian iki nuntut pangenalan tumrap kawanguné gambar kéwan galak ing Amérika Sarékat, lan ujian iku mung bisa kaandharaké lumantar Sabdané Allah kang profetik. Luwih saka kuwi, Sabdané Allah kang profetik mung bakal dimangertèni déning wong-wong kang milih mangan piwulang udan pungkasan, kang digambaraké minangka méthodologi garis ing sadhuwuring garis. Manawa kita nolak mangan piwulang kang ana ing astané malaékat kang gagah prakosa saka Wahyu wolulas nalika dhèwèké mudhun, kita ora bakal nduwèni kabisan kanggo ngenali kawanguné gambar kéwan galak.

Supaya bisa mangan piwulang sing ana ing tangané malaekat iku, para mahasiswa wangsit kudu bisa ndeleng yèn malaekat iku ngasta sawijining piwulang ing tangané. Nalika malaekat kang rosa saka Wahyu wolulas mudhun, ayat iku ora nyebutaké ana apa-apa ing tangané; nanging metodologi garis ing dhuwur garis netepaké adhedhasar sawetara paseksi yèn tansah ana sawijining piwulang ing tangané para malaekat sing mudhun. Wong-wong sing nampik metodologi garis ing dhuwur garis iku wuta marang piwulang sing maringi bukti yèn gambar kéwan iku lagi kawangun ing Amérika Sarékat. Bab iku kudu diakoni, awit nasib kita ing kalanggengan dhedhasar pangenalan marang kayektèn iki. Garis ing dhuwur garis, Sister White nengenaké ciri-ciri wangsit saka malaekat kapisan kanthi ciri-ciri sing padha karo malaekat kang rosa saka Wahyu pasal wolulas.

“Aku diparingi pratélan babagan kaprigelaning sakabèhing swarga tumrap pakaryan kang lumampah ana ing bumi. Gusti Yesus maringi dhawuh marang malaékat kang kwsa supaya tumedhak lan ngélingaké para pedunung bumi supaya nyawisaké awaké

tumrap rawuhipun kang kaping pindho. Nalika malaékat mau nilar ngarsanipun Gusti Yesus ana ing swarga, ana pepadhang kang padhang banget lan mulya lumaku ing ngarepé. Aku dipangandikani yèn tugase yaiku madhangi bumi nganggo kamulyané lan ngélingaké manungsa bab bebenduning Allah kang bakal teka. Wong akèh nampani pepadhang iku. Sawatara saka wong-wong mau katon banget kaanané sarwa khidmat, déné liyané bungah lan kebak kabingahan kang ngluhur. Kabèh kang nampani pepadhang iku ngetingalaké rainé marang swarga lan ngluhuraké Allah. Sanadyan pepadhang iku kasorot marang kabèh wong, ana sawatara kang mung kena pangaribawané waé, nanging ora nampani kanthi temen-temen. Akeh kang kapenuhan bebendu gedhé. Para peladèn lan rakyat padha manunggal karo wong-wong asor, lan kanthi teguh nglawan pepadhang kang dipancarake déning malaékat kang kwasa mau. Nanging kabèh wong kang nampani pepadhang iku padha misah saka donya lan raket sesambungan siji lan sijiné.”

“Setan lan para malaékaté kanthi sregep banget padha melu ngupaya narik pikirané wong akèh sabisa-bisané adoh saka pepadhang. Golongan wong sing nampik pepadhang iku ditinggal ana ing pepeteng. Aku weruh malaékaté Allah ngawasi kanthi kawigatèn kang paling jero umat kang ngakoni dadi kagungané Panjenengané, supaya nyathet watak kang padha dikembangaké nalika warta kang asalé saka swarga dipratélakaké marang wong-wong mau. Lan nalika akèh banget wong sing ngakoni tresna marang Gusti Yésus mbalik saka warta swarga iku kanthi panyangka asor, olok-olok, lan sengit, ana sawijining malaékat kanthi gulungan tulisan ana ing tangané gawé cathetan kang ngisin-isini iku. Sakèhé swarga kebak bebendu merga Yésus kadiya mangkono diremekké déning para pandhèrèké sing ngakoni dadi kagungané.” Early Writings, 245, 246.

Ing pethikan mau, malaékat kapisan ing Wahyu pasal patbelas “diprenahaké” “supaya tumurun lan mènèhi pepènget marang para padununging bumi supaya nyawisaké awake tumrap rawuhipun kang kaping pindho”, kang padha persisé karo pakaryané malaékat ing Wahyu pasal wolulas. Misi malaékat kapisan iku “madhangi bumi kanthi kamulyané lan mènèhi pepènget marang manungsa bab bebenduning Allah kang bakal teka,” kang sapisan manèh uga dadi misi malaékat ing pasal wolulas. Wong-wong sing nampani pawarta iku “ngluhuraké Allah,” lan wong-wong sing nampik pawarta iku “katinggal ing pepeteng kang sampurna.”

Dhanièl lan telu para luhur milih mangan panganan swarga, déné golongan sijiné mangan panganan Babil. Ing pungkasaning “ujian pandelengan” sajrone sepuluh dina, Dhanièl lan kanca-kancané ngluhuraké Gusti Allah, awit rai-rahiné katon luwih kebak lan luwih padhang tinimbang wong-wong sing mangan panganan Babil. Piwelinging malaékat kapisan ing Wahyu pasal patbelas nggambaraké katelu ujian iku ana ing pangenalané marang Injil langgeng. Ujian kapisan yaiku wedi marang Gusti Allah, ujian kapindho yaiku mènèhi Panjenengané kamulyan, lan ujian katelu dumadi nalika tekan wektuning pangadilan. Wong-wong sing njupuk kitab cilik saka astané malaékat kapisan lan banjur mangan kitab iku, kaya sing kaawakaké déning Yokanan ing pasal sepuluh, padha ngluhuraké Gusti Allah

ing ujian kapindho, lan banjur padha kacawisaké kanggo lumebu ing pangadilané Nebukadnésar. Baris ing dhuwuring baris, ujian kapisan ing 11 September 2001 yaiku mangan kitab cilik sing ana ing astané malaékat kang kuwasa. Ujian iku ngenalake ujian sabanjuré, nalika ana rong golongan wong sing nyembah kang kudu kawedharaké sadurungé ujian lakmus katelu lan pungkasan, kang mung mratelakaké salah siji: watak kang wis dimulyakaké, utawa watak kang kebak pepeteng.

Wektu panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu iku yaiku sajarah wiwit 11 September 2001 nganti tekan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh ing Amérika Sarékat. Ing sajarah iku pasemon babagan sepuluh prawan bakal katindakaké manèh lan kaleksanan kanthi persis nganti saben aksara. Kasunyatan iku banjur nandhakaké yèn sajarah kenabian ing Habakuk loro uga bakal katindakaké manèh lan kaleksanan kanthi persis nganti saben aksara. Iku uga ateges yèn mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat ewu iku minangka mangsa nalika akibat saka saben wahyu kenabian katindakaké manèh lan kaleksanan kanthi persis nganti saben aksara.

Dhaniel pasal sewelas, ayat patang puluh kabukak segelé ing wektu wekasan ing taun 1989. Ayat punika diwiwiti kanthi wektu wekasan ing taun 1798, lan dipungkasi kanthi nandhani wektu wekasan ing taun 1989. Baris nunggil baris, wektu wekasan ing taun 1798 cocog kaliyan wektu wekasan ing taun 1989. Sajarahing ayat patang puluh, wiwit taun 1798, lan lajeng lumampah tumuju hukum Minggu ing ayat patang puluh siji, nggambaraken sajarah kéwan bumi (Amérika Sarékat) minangka karajan kaping enem wonten ing wangsit Kitab Suci. Kalih sungunipun kéwan bumi, yaiku Republikanisme lan Protestanisme, dipunlambangaken déning kalih wektu wekasan punika.

Ing mangsa panyegelanipun sèket sèket patang ewu, sunguné Protestan badhé ngasilaken kalih golongan para panyangembah sajroning pacoban kaping kalih saking tigang pacoban ing salebeting mangsa punika. Satunggaling golongan badhé sampun ngrembaka gambaranipun Kristus, lan golongan satunggal malih badhé sampun ngrembaka gambaranipun kéwan. Ing mangsa pacoban punika, sunguné Republik badhé manunggal kaliyan sunguné Protestan ingkang murtad lan mbentuk gambaranipun kéwan nalika gréja-gréja Protestan lajeng ngasta pamaréntahan sipil. Mangsa punika kawewulangaken déning saben wahyu ing Sabdaning Allah, awit ing mriki saben “kitab-kitab ing Alkitab, pepanggihan lan pungkasanipun.”

Pacoban kapindho ing sajarah iku yaiku pacoban gegambarané kéwan galak, becik sacara internal tumrap para prawan, uga sacara eksternal tumrap para pulitikus saka loro parté pulitik sing padha saingan. Pacoban iku yaiku pacoban sing kudu kita liwati “sadurungé mangsa kasempataning sih-rahmat katutup” ing angger-angger dina Minggu sing bakal enggal tumeka. Pacoban iku yaiku pacoban sing kita liwati “sadurungé kita dimeterakaké.” Pacoban iku yaiku pacoban ing ngendi “nasib langgeng kita bakal diputusaké.”

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

“Malaékat kuwat liyané kaparingan dhawuh supaya tumedhak menyang bumi. Gusti Yésus masrahaké sawijining tulisan ana ing tangané, lan nalika panjenengané rawuh ing bumi, panjenengané nguwuh, ‘Babil wis rubuh, wis rubuh.’ Banjur aku weruh wong-wong kang kuciwa mau maneh ngangkat mripaté menyang swarga, nyawang kanthi pracaya lan pangarep-arep marang rawuhipun Gustiné. Nanging akèh kang katon isih tetep ana ing kahanan bodho, kaya wong turu; nanging aku bisa weruh tilas kasusahan kang jero ana ing rai-raié. Wong-wong kang kuciwa iku weruh saka Kitab Suci manawa dheweke ana ing wektu tundhan, lan manawa dheweke kudu kanthi sabar ngentèni kaleksanané wahyu mau. Bukti sing padha kang nuntun dheweke supaya ngarep-arep marang Gustiné ing taun 1843, uga nuntun dheweke supaya nyana Panjenengané ing taun 1844. Nanging aku weruh manawa mayoritas ora nduwèni semangat kuwi kang nandhai pracayané ing taun 1843. Kuciwané wis ndadèkaké pracayané saya luntur...”

“Nalika pelayanipun Gusti Yesus rampung wonten ing papan suci, lan Panjenenganipun lumebet ing papan ingkang maha suci, sarta jumeneng wonten ing ngarsanipun pethi prajanjian ingkang ngemot angger-anggering Allah, Panjenenganipun ngutus malaékat sanès ingkang kiyat mawi pesen kaping tiga dhateng jagad. Satunggaling gulungan dipunpasrahaken ing tanganipun malaékat punika, lan nalika piyambakipun tumedhak dhateng bumi kanthi kakuwatan lan kamulyan, piyambakipun mratelakaken pepéling ingkang nggegirisi, kanthi ancaman ingkang paling awrat ingkang nate kababar dhateng manungsa. Pesen punika dipunancang kanggé ndadosaken para putraning Allah waspada, kanthi nedahaken dhateng piyambakipun jam panggodha lan kasangsaran ingkang wonten ing ngarsanipun. Pangandikanipun malaékat, ‘Piyambakipun badhé kaparingaken ing perang cedhak nglawan kéwan punika lan recakanipun. Pangajeng-ajengipun tunggal tumrap gesang langgeng inggih punika tetep mantep. Sanadyan nyawanipun dados taruhane, piyambakipun kedah nyekel satuhu-tuhuning kayektèn.’ Malaékat kaping tiga nutup pesenipun mekaten: ‘Ing ngriki kasabaranipun para suci: ing ngriki para ingkang netepi angger-anggering Allah, lan pitadosipun Gusti Yesus.’ Nalika piyambakipun ngraosaken malih tembung-tembung punika, piyambakipun nedahaken dhateng papan suci swarga. Pikiranipun sadaya tiyang ingkang nampi pesen punika dipunarahaken dhateng papan ingkang maha suci, ing pundi Gusti Yesus jumeneng wonten ing ngarsanipun pethi prajanjian, nindakaken panyuwunan pungkasanipun tumrap sadaya tiyang ingkang taksih dipunentosi sih-rahmat lan tumrap para ingkang awit boten mangertos sampun nerak angger-anggering Allah. Pangruwating dosa punika katindakaken tumrap para tiyang séda ingkang leres sarta ugi tumrap para tiyang gesang ingkang leres. Punika nyakup sadaya tiyang ingkang séda kanthi pitados dhateng Kristus, nanging awit boten nampi pepadhang bab angger-anggering Allah, sampun damel dosa awit boten mangertos nalika nerak pranatan-pranatanipun.” *Early Writings*, 245, 255.